

Den 12. september er der 32 dræbte ved et bombeangreb nord for Bagdad, den 13. september er 4 dræbt af en bombe i det østlige Bagdad, den 22. september er 2 dræbt af en bilbombe i Bagdad, og der er 9 dræbte og 70 sårede andre steder i landet. Den 24. september bliver 5 børn dræbt af en bombe i Mosul – jeg ved ikke, om jeg udtaler det rigtigt – og en 3-årig pige bliver dræbt i Bagdad. Den liste kunne jeg fortsætte.

Man kan finde mange spændende informationer eller skræmmende informationer om sikkerhedssituationen i Irak, så mit spørgsmål til ministeren er: Kan ministeren garantere for de her menneskers sikkerhed? Jeg ved godt, at ministeren henviser til Flygtningenævnet, men vi er vel enige om, at det er regeringen og ministeren, som har det overordnede ansvar for de her menneskers sikkerhed. Kan ministeren personligt garantere for de menneskers sikkerhed, de mennesker, man nu forhandler om at tvangs- hjemsende?

Kl. 14:04

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:04

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det, jeg kan garantere for, er, at sagerne bliver behandlet efter dansk lovgivning, og det er det, jeg er ansvarlig for, også over for Folketinget. Hele det der spørgeri er jo blot et forsøg på at gå ad omveje. Sig det dog rent ud: Vi er politisk uenige, der er en uenighed. Vi har en dansk lovgivning, som spørgeren ikke er enig i. Det er fuldstændig legitimt, men så sig det dog.

Vi følger dansk lovgivning, og spørgeren vil følge nogle regler, som ikke er dansk lovgivning. Hun vil åbenbart hellere være undergivet nogle organisationer ude i verden, og det er jo helt i orden. Sig det. Jeg følger dansk lovgivning, og det er det, jeg som minister er forpligtet til.

Kl. 14:05

Formanden:
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:05

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nu er det at kunne spørge jo en del af den demokratiske proces i Danmark, og det er vi glade for, og hvis nogen skulle være i tvivl, vil jeg da meget gerne endnu en gang sige, at jeg er dybt, dybt uenig med den siddende regering i den flygtninge/indvandrerpolitik, der bliver ført. Det tror jeg ikke er en nyhed.

På Udenrigsministeriets hjemmeside fraråder man på det kraftigste alle danskere at rejse til Irak, og alle danskere, som befinder sig i landet, bliver opfordret til at forlade landet, og der bliver henvist til risikoen for terrorhandlinger og kidnapninger.

Igen vil jeg gerne spørge: Har ministeren nogen som helst garanti for, at de mennesker, som bliver sendt til Irak, er i sikkerhed? Ellers synes jeg, at ministeren skulle svare klart og rent og sige, at ministeren ikke er interesseret i de menneskers sikkerhed.

Kl. 14:06

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:06

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Spørgeren har fuldstændig ret i, at spørgeren er berettiget til at stille spørgsmål. Det er en rigtig god form for kontrol af regeringen, det har jeg jo selv benyttet mig af, og det er jeg en varm tilhænger af. Men her ligger jo en politisk uenighed, og der kommer man jo ikke længere ved at stille spørgsmål. Man er velkommen til at blive ved, men mit svar vil hele tiden være, at den danske lovgivning er, som den er, og når Flygtningenævnet har truffet beslutning og kan genoptage sagerne, som Flygtningenævnet jo også gør, men alligevel siger, at der er personer, som skal udsendes, så bliver de forsøgt udsendt. Sådan er det.

Kl. 14:06

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard som medspørger – 1 minut.

Kl. 14:06

Morten Østergaard (RV):

Situationen er jo den, at der har været en lang række afviste irakiske asylansøgere, som ikke kunne tvangsudsendes, og det skyldes jo forholdene i det land, de kommer fra, for ellers havde man i sagens natur, som ministeren også redegjorde for, udsendt dem.

Med hensyn til det indledende svar fra ministeren vil jeg spørge, om det ikke er korrekt forstået, at regeringen forsøger at opnå en generel aftale om hjemsendelse.

Jeg spørger, fordi der tidligere har været afholdt et samråd i forbindelse med hjemsendelse af nogle kriminelle asylansøgere, som der var indgået en konkret aftale om – og det kan man jo så gøre, det er jo i sin skønneste orden – men ved den lejlighed sagde ministeren bare, at den ikke